

SPV jaro II

Kontakt: zportych@zahradnickaskola.cz

Plán individuálního studia, pokyny k samostudiu a úkoly během výuky
24. 2., příp. 25. 2. 2021.

1. A

Doufám, že jste si se zájmem přečetli články z časopisu Vesmír i článek Války mezi pohlavími. Současně věřím, že jste se nad uváděnými skutečnostmi zamysleli. Pro nastávající období proto zadávám následující úkoly.

1) Která zjištění (minimálně tři) byla pro vás osobně nejpřekvapivější, nejzajímavější? Proč?

2) S kterými názory v člancích příliš nesouhlasíte? Proč?

3) Napadá vás ještě nějaký rozdíl mezi muži a ženami, který není v textech uváděn?

4) Pokud chcete, vyjádřete se i k ironickým názorům D. Kovářové.

Odpovědi si dobře promyslete, pokuste se je formulovat v celých větách, ze kterých bude patrný váš osobní názor. Odpovědi můžete posílat až do 7. 3. 2021.

Války mezi pohlavími

Kdysi na naší planetě probíhaly boje mezi živočišnými druhy. Divá zvířata bojovala o nadvládu, o kořist, o teritoria. Boje trvaly statisíce let. Posléze nad ostatními zvítězil člověk, leč půtky neustaly. Muži bojovali proti sobě a sami se sebou, skupiny mužů jedna proti druhé a někdy všichni proti všem. Muži bojovali o statky, o nadvládu, o panství či o ženy. Boje probíhaly po celá staletí a tisíciletí. Po většinu času si obě pohlaví – muži a ženy – nebyla rovna. Pánem nad zvířaty i nad lidmi byli muži, zatímco ženy dosáhly na úroveň dětí. Muži se o ně starali, rozhodovali o nich, přikazovali jim, co mají dělat a jak se mají chovat, znásilňovali je, podmaňovali si je, ale také je ochraňovali a zachraňovali, vážili si jich a oceňovali je pro jejich krásu, svůdnost, laskavost, mateřství, péči o děti a pro schopnost vytvářet domovy. Přinášeli jim dary, kupovali si, klaněli se jim a občas jim i padali k nohám.

Muž, který chtěl něco dokázat, musel být silný, statečný a odpovědný. Pokud chtěla něčeho dosáhnout žena, musela počkat na pravý okamžik a muže svést, okouzlit, poblouznit nebo očarovat. Bývaly to tehdy idylické doby, v nichž muž potřeboval ženu a žena muže.

Pak muži vymysleli Všeobecnou deklaraci lidských práv a do zákonů napsali, že muži a ženy jsou nejen prakticky stejní tvorové, ale že jsou rovni. Dnes už obtížně posoudíme, zda si muži chtěli před ženami šplhnout, jestli jim chtěli ustoupit aspoň v něčem, zda šlo o omyl či nedopatření a či to vlastně tehdy byl bláznivý nápad. V každém případě i pro lidská práva platí, že cesta do pekel je dlážděna dobrými úmysly a nejhorší na světě nejsou trpaslíci, ale idealisté, zejména slepí a přespříliš zapálení. Pod vlajkou rovnosti a lidských práv muži sice vybojovali všechny bitvy, leč ve stejném okamžiku přišli o vše, o co dřív bojovali. Ženy přestaly být dětmi, o něž je třeba se starat a pečovat, a staly se rovnoprávnými bytostmi, s nimiž je nutno zápasit v ringu jako s jedincem sobě rovným.

Muži už dávno nebojují mezi sebou, neboť není žen ani statků, met a cílů, o něž by bojovali. A tak ženy bojují s muži a muži se ženami. O posty, o majetek, o kvóty, o prestiž, o právo být slyšen a o právo vůbec, o děti a zejména o pozice. Boj žen proti mužům se rodí už od početí. Podobny babizně z Perníkové chaloupky matky vykrmují své syny, drží je doma pod zámek, nutí je brečet a projevovat city, zabavují jim ostré předměty a nedovolí jim dospět. Když mladé muže dostatečně vykrmí a zničí v nich zárodky jejich mužství, je první mety hladce dosaženo. Měkký a slabý muž je vypuštěn do světa plného agresivních, dominantních, útočných, militantních, sebevědomých, svobodných a bezdětných žen, které ho lapí, znásilní, vyženou z vlakových kupé do porodnic, ožebračí, upoutají u domácích prací, přinutí sklápět prkénko, holit se, vonět, chápat, cítit a slušně se oblékat a něžně artikulovat. Staletím prověřené volnočasové aktivity normálního muže (pivo, sport a Velikonoce) přinutí žena nahradit otcovskou dovolenou, jógou, přebalováním dětí, koupáním a zdravou výživou. Podobně jako muž se však jako v pohádce proměnila žena. Dávno už svůdná, krásná, něžná, citlivá a pro muže žádoucí. Dnes budí hrůzu a děs, kamkoliv přijde, na všech postech, které obsadí, v čele všech národů, jimž vládne. Žena převzala nadvládu na světě a své panství ovládá silou zákonů, pozitivní diskriminace, mediální štvance a principem skupinové odpovědnosti za všechna protivenství časů minulých. Hrubým tónem hlasitě nařizuje, co si přeje slyšet, vidět, cítit, vlastnit, konat. Mužům je dovoleno mlčet, omluvit se, platit, poslechnout, podvolit se, anebo vyhynout. Protože tenhle svět už dávno není pro mužský. Zato žena je na samém konci své cesty a sedíc na vrcholu měla by být šťastná. Muže už totiž k životu samému, k ochraně, práci či k zábavě a ani k početí nepotřebuje. Vede firmy, sestavuje nábytek, vydělává peníze, investuje, mobilizuje. Rozhoduje, vládne, ovládá, trestá, vítězí, ale na konci dne či života zůstane sama. Není totiž nikoho, kdo by ji ochraňoval, kdo by jí pomáhal, kdo by jí rozuměl, kdo by po ní toužil nebo kdo by ji – světe, div se – vůbec chtěl. No a? Nechte pitomé škarohlídy, zastánce starých pořádků, konzervativce, hloupé snílky a naivní blondýny spát. Vždyť kdo by se zdržoval malichernostmi, když přece žena dosáhla všeho, co si usmyslela, ne?

Autor příspěvku

JUDr. Daniela Kovářová

Vystudovala PF Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (nyní Masarykova univerzita), kde získala titul doktorky práv. Po složení advokátních zkoušek vykonávala advokátní praxi zaměřenou na smluvní agendu, rodinné právo a obhajobu v trestních věcech. Během své bohaté právní praxe vykonávala též funkci ředitelky Justiční akademie či ministryně spravedlnosti ČR. Je prezidentkou Unie rodinných právníků a členkou správní rady Ústavu práva a právní vědy, o.p.s.

<https://www.ustavprava.cz/blog/2018/04/valky-mezipohlavimi/>